

NITTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 12 AUGUSTI

Läsning

5 Mos 10:12–22

Mose sade till folket: »Och nu, Israel, vad är det som Herren, din Gud, fordrar av dig annat än att du fruktar Herren, din Gud, att du alltid vandrar på hans vägar och älskar honom, och att du tjänar Herren, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ, så att du håller Herrens bud och stadgar, som jag i dag ger dig, för att det må gå dig väl? Se, Herren, din Gud, tillhör himlarna och himlarnas himmel, jorden och allt vad som är på den. Men endast vid dina fäder fäste sig Herren och älskade dem. Och han utvalde deras avkomlingar efter dem, han utvalde er bland alla folk, som ni nu själva ser. Omskär därför ert hjärtas förhud, och var inte längre hårdnackade. Ty Herren, er Gud, är gudarnas Gud och herrarnas Herre, den store, den väldige och fruktansvärde Guden, som inte har anseende till personen och inte tar mutor, som skaffar den faderlöse och änkan rätt och som älskar främlingen och ger honom mat och kläder. Därför skall också ni älska främlingen. Ni har ju själva varit främlingar i Egyptens land. Herren, din Gud, skall du frukta, honom skall du tjäna, och till honom skall du hålla dig, och vid hans namn skall du svärja. Han är ditt lov, och han är din Gud, som har gjort med dig de stora och underbara gärningar som du med egna ögon har sett. Sjuttio personer var dina fäder, som drog ned till Egypten, men nu har Herren, din Gud, gjort dig talrik som himmelens stjärnor.«

Responsoriepsalm

Ps 147:12–15, 19–20 (R. 12a)

R. Jerusalem, prisa Herren
eller: Halleluja.

Jerusalem, prisa Herren,
Sion, lova din Gud.

Han har gjort bommarna för dina portar fasta,
han har välsignat dina söner. R.

Han skaffar dina gränser fred,
han mättar dig med bästa vete.

Han sänder ut sitt ord över jorden,
hans befallning skyndar iväg med hast. R.

Han har förkunnat för Jakob sitt ord,
för Israel sina stadgar och bud.

Så har han inte gjort för något främmande folk,
och hans bud, dem känner de inte. R.

Halleluja

Jfr 2 Thess 2:14

V. Gud har kallat oss genom evangeliet,
för att vi skall vinna Jesu Kristi härlighet.

Evangelium

Matt 17:22-27

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Människosonen skall överlämnas i människors händer, och de kommer att döda honom, och på tredje dagen skall han uppstå.« Då blev de mycket bedrövade.

När de hade återvänt till Kafarnaum, kom de som tog upp tempelskatten fram till Petrus och frågade: »Betalar inte er mästare någon tempelskatt?« – »Jo«, svarade han. När Petrus var hemma igen, frågade Jesus innan han hunnit säga något: »Vad tror du, Simon, av vilka kräver de jordiska kungarna tull och skatt, av sina söner eller av andra?« Då Petrus svarade: »Av andra«, sade Jesus: »Sönerna går alltså fria. Men för att ingen skall stöta sig på oss, så gå ner till sjön och kasta ut en krok och dra upp första fisk som nappar. Öppna gapet på den, så hittar du ett silvermynt. Ta det och lämna det för dig och mig.«

TISDAG DEN 13 AUGUSTI

Läsning

5 Mos 31:1-8

Mose gick bort och talade följande till hela Israel. Han sade till dem: »Jag är nu 120 år gammal. Jag kan inte mer vara ledare och anförare, och Herren har sagt till mig: 'Du skall inte komma över denna Jordan.' Men Herren, din Gud, går framför dig. Han skall förgöra dessa folk för dig, och du skall fördriva dem, och Josua skall anföras dig, som Herren har sagt. Och Herren skall göra med dem som han gjorde med Sihon och Og, amoréernas kungar, vilka han lät förgås, och som han gjorde med deras land. Herren skall ge dem i ert våld, och ni skall göra med dem alldeles som jag har befallt er. Var frimodiga och oförfärad, frukta inte och var inte förskräckta för dem. Ty Herren, din Gud, går själv med dig. Han skall inte lämna dig eller överge dig.«

Mose kallade Josua till sig och sade till honom inför hela Israel: »Var frimodig och oförfärad. Ty du skall med detta folk gå in i det land som Herren med ed har lovat deras fäder att ge dem. Och du skall utskifta det som arv åt dem. Och Herren är den som går framför dig, han skall vara med dig, han skall inte lämna dig eller överge dig. Du må inte frukta och inte vara förfärad.«

Responsoriepsalm

5 Mos 32:3-4a, 7-9, 12 (R. 9a)

R. Herren gjorde sitt folk till sin egendom.

Herrens namn vill jag förkunna.

Ge ära åt vår Gud!

Han är vår klippa,

fullkomlig i allt vad han gör. R.

Tänk på de dagar som en gång var,

besinna de år som har gått.
Fråga din fader, han skall berätta,
dina äldste, de skall säga vad som skedde. R.

När den Högste gav arvslotter åt folken,
när han fördelade människorna på jorden,
då utstakade han gränserna för folken
efter antalet av Israels barn. R.

Då gjorde Herren sitt folk till sin egendom,
då blev Jakob hans arvslott.
Herren ensam ledde honom på vägen,
ingen främmande gud vid hans sida. R.

Halleluja

Matt 11:29ab

V. Ta på er mitt ok och lär av mig säger Herren,
som har ett mildt och ödmjukt hjärta.

Evangelium

Matt 18:1-5, 10, 12-14

Vid den tiden kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: »Vem är störst i himmelriket?» Han kallade till sig ett barn och ställde det framför dem och sade: »Sannerligen, om ni inte omvänder er och blir som barnen, kommer ni aldrig in i himmelriket. De som gör sig själva små som det här barnet är störst i himmelriket. Och den som i mitt namn tar emot ett sådant barn tar emot mig. Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små. Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske faders ansikte.

Vad tror ni: om en man har hundra får och ett av dem kommer bort, lämnar han då inte de nittionio kvar i bergen och ger sig ut och letar efter det som är borta? Och om han lyckas hitta det, sannerligen, då gläder han sig mer över det än över de nittionio som inte har kommit bort. Så är det också er himmelske faders vilja att ingen av dessa små skall gå förlorad.«

ONSDAG DEN 14 AUGUSTI

Läsning

5 Mos 34:1-12

Mose gick från Moabs hedar upp på berget Nebo, på toppen av Pisga, mitt emot Jeriko. Och Herren lät honom se hela landet: Gilead ända till Dan, och hela Naftalis och Efraims och Manasses land, och hela Judas land, ända till Västra havet, och Sydlandet och Jordanslätten, det är lågslätten vid Jeriko – Palmstaden – ända till Soar. Och Herren sade till honom: »Detta är det land som jag med ed har lovat åt Abraham, Isak och Jakob, när jag sade: 'Åt din säd skall jag ge det.' Jag har nu låtit dig se det med dina ögon, men dit in skall du inte komma.«

Och Herrens tjänare Mose dog där i Moabs land, som Herren hade sagt. Och han begravde honom i dalen i Moabs land, mitt emot Bet-Peor. Men ännu intill denna dag har ingen fått veta var hans grav är. Och Mose var 120 år gammal, när han dog, men hans ögon var inte skumma, och hans livskraft hade inte försvunnit. Och Israels barn begrät Mose på Moabs hedrar i trettio dagar. Därmed var gråtodagarna ute vid sorgfesten efter Mose.

Och Josua, Nuns son, var full av vishetens ande, ty Mose hade lagt sina händer på honom. Och Israels barn lydde honom och gjorde som Herren hade befallt Mose. Men i Israel framträdde inte mer någon profet sådan som Mose, med vilken Herren hade umgåtts ansikte mot ansikte – ingen, om man tänker på alla de tecken och under som Herren hade sänt honom att göra i Egyptens land, med farao och alla hans tjänare och med hela hans land, och om man tänker på all den väldiga kraft som Mose visade och på alla de stora och fruktansvärda gärningar som han gjorde inför hela Israel.

Responsoriepsalm

Ps 66:1–3a, 5, 8, 16–17 (R. jfr 20a, 9a)

R. Lovad vare Herren, som har bevarat vårt liv.

Höj jubel till Gud, alla länder,

lovsjung hans namn, ge honom ära och pris.

Säg till Gud: Hur underbara är inte dina gärningar! R.

Kom och se vad Gud har gjort.

Underbara är hans gärningar mot människor.

Prisa, ni folk, vår Gud,

och låt hans lov ljuda högt. R.

Kom och hör, jag vill berätta för er,

ni alla som fruktar Gud,

om allt gott som Herren har gjort för mig.

När jag ropade till honom med min mun,

redan då var lovsång på min tunga. R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 5:19

V. Gud var i Kristus

och försonade hela världen med sig själv,

och han har anförtrott oss försoningens ord.

Evangelium

Matt 18:15–20

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Om din broder har gjort dig någon orätt, så gå och ställ honom till svars i enrum. Lyssnar han på dig, har du vunnit tillbaka din broder. Men om han inte vill lyssna, ta då med dig en eller två till, för *på två eller tre vittnesmål skall varje sak avgöras*. Om han vägrar lyssna på dem, så tala om det för församlingen. Vill han inte lyssna på församlingen heller, betrakta honom då som en

hedning eller en tullindrivare. Sannerligen, allt ni binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt ni löser på jorden skall vara löst i himlen. Vidare säger jag er: allt vad två av er kommer överens om att be om här på jorden, det skall de få av min himmelske fader. Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem.«

JUNGFURU MARIAS UPPTAGNINGI HIMMELEN
Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen

1 Krön 15:3-4, 15-16; 16:1-2

David samlade hela Israel till Jerusalem för att hämta Herrens ark upp till den plats som han hade berett åt den. Och David samlade ihop Arons barn och leviterna. Och så som Mose hade befallt i enlighet med Herrens ord, bar nu Levis barn Guds ark med stänger, som vilade på deras axlar. Och David sade till de främsta bland leviterna, att de skulle förordna sina bröder sångarna till tjänstgöring med musikinstrument, psaltare, harpor och cymbaler, som de skulle låta ljuda, medan de sjöng glädjesången. Sedan de hade fört Guds ark dit in, ställde de den i tältet som David hade slagit upp åt den och bar sedan fram brännoffer och tackoffer inför Guds ansikte. När David hade offrat brännoffret och tackoffret, välsignade han folket i Herrens namn.

Responsoriepsalm

Ps 132:6-7, 9-10, 13-14 (R. 8)

R. Stå upp, Herre, och kom till din vilostad,
du och din makts ark.

Vi hörde därom i Efrata,
vi fick veta det i skogsbygden.

Låt oss gå in i hans boning,
tillbe vid hans fotapall. R.

Dina präster må vara klädda i rättfärdighet,
och dina fromma må jubla.

För din tjänare Davids skull
må du inte visa tillbaka din smorde. R.

Ty Herren har utvalt Sion,
där vill han ha sin boning.

»Detta är min viloplats till evig tid,
här skall jag bo, ty till detta ställe har jag lust.« R.

Andra läsningen

1 Kor 15:54-57

När det förgängliga kläs i oförgänglighet och det dödliga i odödlighet, då blir det så

som skriftordet säger: *Döden är uppslukad och segern är vunnen. Död, var är din seger? Död, var är din udd?* Dödens udd är synden, och synden har sin kraft i lagen. Gud vare tack som ger oss segern genom vår herre Jesus Kristus.

Halleluja

Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium

Luk 11:27–28

Vid den tiden hördes en kvinna i mängden ropa: »Saligt det moderliv som har burit dig, och saliga de bröst som du har diat.« Men Jesus svarade: »Säg hellre: Saliga de som hör Guds ord och tar vara på det.«

TORSDAG DEN 15 AUGUSTI

JUNGFRU MARIAS UPPTAGNINGI HIMMELEN Högtid

Mässan på dagen

Första läsningen

Upp 11:19a; 12:1–6a, 10ab

Guds tempel i himlen öppnades. Och ett stort tecken syntes på himlen, en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter och en krans av tolv stjärnor på sitt huvud. Hon är havande och hon ropar i barnsnöd och födslovånda.

Och ett annat tecken syntes på himlen, och se, en stor eldröd drake, med sju huvuden och tio horn och med sju kronor på sina huvuden. Hans stjärt svepte med sig en tredjedel av stjärnorna på himlen och slungade dem ner på jorden. Och draken stod framför kvinnan som skulle föda, för att sluka hennes barn när hon födde det. Och hon födde sitt barn, en son som skall valla alla folk med en stav av järn. Hennes barn rycktes upp till Gud och hans tron, och kvinnan flydde ut i öknen, där Gud har berett henne en tillflykt. Och jag hörde en stark röst i himlen säga: »Nu finns frälsningen och kraften och riket hos vår Gud och makten hos hans smorde.«

Responsoriepsalm

Ps 45:10–12, 16 (R. jfr 10b)

R. Drottningen står vid din högra sida, i gyllene skrud.

Konungadöttrar har du som tärnor i ditt hov,
en drottning står vid din högra sida i guld från Ofir.
Hör, dotter, och ge akt, och böj hit ditt öra:
Glöm nu ditt folk och din faders hus,
och må konungen få ha sin lust i din skönhet,
ty han är din herre, och för honom skall du falla ned.

Under glädje och fröjd förs de fram,
de tågar in i konungens palats. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 636

Andra läsningen

1 Kor 15:20–27a

Kristus har uppstått från de döda, som den förste av de avlidna. Ty eftersom döden kom genom en människa kommer också uppståndelsen från de döda genom en människa. Liksom alla dör genom Adam, så skall också alla få nytt liv genom Kristus. Men i tur och ordning: först Kristus och därefter, vid hans ankomst, de som tillhör honom. Sedan kommer slutet, när han överlämnar riket åt Gud, fadern. Då har han förintat varje välde och varje makt och kraft, ty han måste härska tills han har lagt alla fiender under sina fötter. Den siste fienden som förintas är döden, ty allt har han lagt under sina fötter.

Halleluja

V. Änglaskaran gläder sig och jublar,
ty Maria är upptagen i himmelen.

Evangelium

Luk 1:39–56

Vid den tiden gav sig Maria i väg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd; hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet. När Elisabet hörde Marias hälsning, sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig ande. Hon ropade med hög röst: »Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. Hur kan det hända mig, att min herres mor kommer till mig? När mina öron hörde din hälsning, sparkade barnet till i mig av fröjd. Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse.« Då sade Maria:

»Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare:
han har vänt sin blick
till sin ringa tjänarinna.
Från denna stund skall alla slakten prisa mig salig:
stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt,
och hans förbarmande med dem
som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Han gör mäktiga verk med sin arm,
han skingrar dem som har övermodiga planer.
Han störtar härskare från deras troner,
och han upphöjer de ringa.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika skickar han tomhänta bort.

Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, till evig tid.«

Maria stannade hos henne omkring tre månader och återvände sedan hem.

FREDAG DEN 16 AUGUSTI

Läsning

Jos 24:1-13

Josua församlade alla Israels stammar till Sikem. Och han kallade till sig de äldste i Israel, dess huvudmän, dess domare och dess tillsyningsmän, och de trädde fram inför Gud. Och Josua sade till allt folket:

»Så säger Herren, Israels Gud: På andra sidan floden bodde era fäder i forna tider. Så gjorde också Tera, Abrahams och Nahors fader. Och de tjänade där andra gudar. Men jag hämtade er fader Abraham från andra sidan floden och lät honom vandra omkring i hela Kanaans land. Och jag gjorde hans säd talrik. Jag gav honom Isak, och åt Isak gav jag Jakob och Esau. Och jag gav Seirs bergsbygd till besittning åt Esau. Men Jakob och hans söner drog ned till Egypten. Sedan sände jag Mose och Aron och hemsökte Egypten med de gärningar jag gjorde där, och därefter förde jag er ut. Och när jag förde era fäder ut ur Egypten och ni hade kommit till havet, förföljde egyptierna era fäder med vagnar och ryttare ned i Röda havet. Då ropade de till Herren, och han satte ett tjockt mörker mellan er och egyptierna och lät havet komma över dem, så att det övertäckte dem. Ja, ni såg med egna ögon vad jag gjorde med egyptierna.

Sedan bodde ni i öknen en lång tid. Därefter förde jag er in i amoréernas land, vilka bodde på andra sidan Jordan, och de inlät sig i strid med er. Men jag gav dem i er hand, så att ni intog deras land, och jag förgjorde dem för er. Då reste sig Balak, Sippors son, kungen i Moab, och gav sig i strid med Israel. Och han sände och lät kalla till sig Bileam, Beors son, för att denne skulle förbanna er. Men jag ville inte höra på Bileam, utan han måste välsigna er, och jag räddade er ur hans hand. Och när ni hade gått över Jordan och kommit till Jeriko, gav sig Jerikos borgare i strid med er, likaså amoréerna, perisséerna, kananéerna, hetiterna och girkaséerna, hivéerna och jebuséerna. Men jag gav dem i er hand. Och jag sände getingar framför er, och genom dessa förjagades amoréernas två kungar för er, inte genom ditt svärd eller din båge. Och jag gav er ett land som du inte hade lagt ned något arbete på, likaså städer som ni inte hade byggt, och i dem fick ni bo. Och av vingårdar och olivplanteringar som ni inte hade planterat fick ni äta.«

Responsoriepsalm

Ps 136:1-3, 16-18, 21-22, 24

Tacka Herren, ty han är god,
R. evigt varar hans nåd.
Tacka gudarnas Gud,
R. evigt varar hans nåd.

Tacka herrarnas Herre,
R. evigt varar hans nåd.

Han ledde sitt folk i öknen,
R. evigt varar hans nåd.
Han slog mäktiga kungar,
R. evigt varar hans nåd,
och dräpte väldiga kungar,
R. evigt varar hans nåd.

Han gav deras land till arvedel,
R. evigt varar hans nåd,
till arvedel åt sin tjänare Israel,
R. evigt varar hans nåd.
Han ryckte oss ur våra fienders grepp,
R. evigt varar hans nåd.

Halleluja

Jfr 1 Thess 2:13

V. Ta inte emot Guds ord som ett människoord
utan som vad det verkligen är: Guds ord.

Evangelium

Matt 19:3–12

Vid den tiden kom några fariseer fram till Jesus för att sätta honom på prov och frågade: »Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru av vilken anledning som helst?« Han svarade: »Har ni inte läst att Skaparen från början *gjorde dem till man och kvinna?*« Och han fortsatte: »*Därför skall en man lämna sin far och sin mor för att leva med sin hustru, och de två skall bli ett. De är inte längre två utan ett. Vad Gud har fogat samman får människan alltså inte skilja åt.*« De frågade: »Varför har i så fall Mose bestämt att mannen skall skriva ett skilsmässobrev för att skilja sig?« Han svarade: »Därför att ni är så förstockade tillät Mose er att skiljas från era hustrur, men från början var det inte så. Jag säger er att den som skiljer sig från sin hustru av annat skäl än otukt och gifter om sig, han är en äktenskapsbrytare.«

Lärjungarna sade: »Om mannens ställning till hustrun är sådan, är det bäst att inte gifta sig.« Han svarade: »Alla kan inte tillägna sig detta, utan bara de som har fått den gåvan. Det finns sådana som är utan kön från födseln och sådana som av människor har berövats sitt kön och sådana som själva har gjort sig könlösa för himmelrikets skull. Den som kan må tillägna sig detta.«

LÖRDAG DEN 17 AUGUSTI

Läsning

Jos 24:14–29

Josua sade till folket: »Så frukta nu Herren och tjäna honom ostraffligt och troget. Skaffa bort de gudar som era fäder tjänade på andra sidan floden och i Egypten, och

tjäna Herren. Men om det misshagar er att tjäna Herren, så utvälj åt er i dag vem ni vill tjäna, antingen de gudar som era fäder tjänade, när de bodde på andra sidan floden, eller de gudar som dyrkas av amoréerna, i vilkas land ni själva bor. Men jag och mitt hus, vi vill tjäna Herren.«

Då svarade folket och sade: »Bort det, att vi skulle överge Herren och tjäna andra gudar! Nej, Herren är vår Gud. Han är den som har fört oss och våra fäder upp ur Egyptens land, ur träldomshuset, och som inför våra ögon har gjort dessa stora under och bevarat oss på hela den väg vi har vandrat och bland alla de folk genom vilkas land vi har dragit fram. Herren har förjagat för oss alla dessa folk, likaså amoréerna som bodde i landet. Därför vill vi också tjäna Herren. Ty han är vår Gud.«

Josua sade till folket: »Ni kan inte tjäna Herren, ty han är en helig Gud. Han är en nitälskande Gud. Han skall inte ha fördrag med era överträdelser och synder. Om ni överger Herren och tjänar främmande gudar, så skall han vända sig bort och låta det gå er illa och förgöra er, i stället för att han hittills har låtit det gå er väl.«

Men folket sade till Josua: »Inte så, utan vi vill tjäna Herren.« Då sade Josua till folket: »Ni är nu själva vittnen mot er, att ni har utvalt Herren åt er för att tjäna honom.« De svarade: »Ja.« Han sade: »Så skaffa nu bort de främmande gudar som ni har bland er, och böj era hjärtan till Herren, Israels Gud.« Folket svarade Josua: »Herren, vår Gud, vill vi tjäna, och hans röst vill vi höra.«

Så slöt då Josua på den dagen ett förbund med folket och förelade dem lag och rätt i Sikem. Och Josua tecknade upp allt detta i Guds lagbok. Och han tog en stor sten och reste den där, under eken som stod vid Herrens helgedom. Och Josua sade till allt folket: »Se, denna sten skall vara vittne mot oss, ty den har hört alla de ord som Herren har talat med oss. Den skall vara vittne mot er, så att ni inte förnekar er Gud.« Sedan lät Josua folket gå, var och en till sin arvedel. En tid härefter dog Herrens tjänare Josua, Nuns son, 110 år gammal.

Responsoriepsalm

Ps 16:1-2a, 5, 7-8, 11 (R. jfr 5a)

R. För mig finns inget gott utom dig.

Bevara mig, Gud,
ty jag tar min tillflykt till dig.
Jag säger till Herren: »Du är ju Herren,
för mig finns inget gott utom dig.« R.

Jag vill lova Herren, han ger mig råd.
Ännu om natten manar mig mitt innersta.
Jag har alltid haft Herren för mina ögon,
han är på min högra sida, jag skall inte vackla. R.

Du visar mig livets väg,
inför ditt ansikte finns glädje till fyllest,
ljuvlighet i din högra hand för evigt. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Matt 19:13–15

Vid den tiden kom folket till Jesus med barn, för att han skulle lägga händerna på dem och be. Lärjungarna visade bort dem, men Jesus sade: »Låt barnen vara, och hindra dem inte från att komma hit till mig! Himmelriket tillhör sådana som de.« Och han lade händerna på dem och gick sedan därifrån.

TJUGONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 18 AUGUSTI

Första läsningen

Jer 38:4–6, 8–10

Stormännen sade till kung Sidkia: »Den mannen måste dö, för han sprider modlöshet bland soldaterna som är kvar här i staden och bland hela befolkningen när han talar till dem som han gör. Den mannen strävar inte efter folkets väl utan efter dess olycka.« Kung Sidkia svarade: »Ni får göra som ni vill med honom.« Kungen var maktlös mot dem. Då tog de Jeremia och kastade honom i prins Malkias brunn på vaktgården. De firade ner Jeremia med rep. I brunnen fanns inget vatten, bara gyttja, och Jeremia sjönk ner i gyttjan.

När Nubiern Eved-Melek, en hovman som befann sig i kungapalatset, fick höra att de hade kastat Jeremia i brunnen, begav han sig i väg från kungapalatset för att tala med kungen. Han sade: »Min herre och konung, det som dessa män har gjort mot profeten Jeremia är ett svårt brott. De har kastat honom i brunnen, och där kommer han att svälta ihjäl. Det finns ju inte längre något bröd i staden.«

Kungen gav då nubiern Eved-Melek denna befallning: »Ta med dig tre män härifrån och dra upp profeten Jeremia ur brunnen innan han dör.«

Responsoriepsalm

Ps 40:2–4, 18 (R. 14b)

R. Herre, skynda till min hjälp!

Länge väntade jag på Herren,
och han böjde sig ner till mig
och hörde mitt rop. R.

Han drog mig upp ur fördärvets grop,
ur slam och dy.
Han ställde mig på fast mark,
mina steg gjorde han trygga. R.

Han lade en ny sång i min mun,
en lovsång till vår Gud.
Många skall se det och bäva
och sätta sin lit till Herren. R.

Jag är betryckt och fattig.
Herre, skynda till mig!
Min hjälp och min räddare är du.
Min Gud, dröj inte! R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 633

Andra läsningen

Heb 12:1-4

När vi nu är omgivna av en sådan sky av vittnen, låt oss då, även vi, befria oss från allt som tynger, all synd som ansätter oss, och hålla ut i det lopp vi har framför oss. Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare. För att vinna den glädje som väntade honom uthärdade han korset utan att bry sig om skammen och sitter nu till höger om Guds tron. Tänk på honom som har uthärdat sådan fiendskap från syndare, så att ni inte tröttnar och förlorar modet. Ännu har ni inte behövt sätta livet på spel i er kamp mot synden.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren,
och jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Luk 12:49-53

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Jag har kommit för att tända en eld på jorden. Om den ändå redan brann! Men jag har ett dop som jag måste döpas med, och jag våndas innan det är över. Tror ni jag är här för att skapa fred på jorden? Nej, säger jag, men splittring! Ty där fem bor i ett hus skall de i fortsättningen leva splittrade, tre mot två och två mot tre, far mot son och son mot far, mor mot dotter och dotter mot mor, svärmor mot sonhustru och sonhustru mot svärmor.«